

SPRAVODAJ

OBČASNÍK ŠTVRTOČANOV

VII. ročník 3. číslo

september 2011

Dobrovoľnosť – si zbytočná!

Rok 2011 bol vyhlásený v Európe Rokom dobrovoľnosti. Je nespočetné množstvo ľudí na našom starom kontinente, ako aj na Slovensku a tiež v našej obci, ktorí bez akejkoľvek odmeny, na úkor svojho voľného času pracujú v prospech komunity, v ktorej žijú. Bez ich dobrovoľnej činnosti by sa dalo sotva predstaviť fungovanie vidieckych športových klubov, rôznych kultúrnych telies, tanečných a speváckych krúžkov, hasičských a poľovníckych zborov a zväzov – a zrejme stratila by zmysel aj taká organizácia, ako Slovenský červený kríž, členovia ktorého dobrovoľným darcovstvom krvi do slova a do písmena zachraňujú životy iným.

Na základe uvedených je úplne nepochopiteľné rozhodnutie bratislavskej Národnej transfúznej služby, ktorým zrušili možnosť darcom krvi – miestnym pobočkám Slovenského červeného kríža – organizovanej, masovej účasti na odbere krvi zakázaním

používania prepožičaných autobusov rôznych dopravných služieb. Odvolávajú sa na „ťažkú hospodársku situáciu“ navrhujú, aby darcovia krvi dochádzali na transfúzne stanice jednotlivo, využívajú prostriedky masovej dopravy alebo vlastné autá – lebo cenu bežného cestovného lístka (aj v prípade použitia vlastného motorového vozidla) im môžu preplatiť.

Poslanci miestneho zastupiteľského zboru považujú rozhodnutie Národnej transfúznej služby za nepochopiteľné, ba cynické, keď nútia ľudí doplácať na dobrovoľnú činnosť, tobôž keď ide o dobrovoľné – teda aj bezodplatné – darcovstvo krvi. Protestujeme proti takému postupu dotyčného orgánu, ale kompetencie na zmenu rozhodnutia nemáme. Môžeme len ubezpečiť všetkých našich dobrovoľne činných občanov, že si vysoko vážime ich činnosť a urobíme všetko pre ďalší rozvoj dobrovoľnosti – jej všetkých foriem – v našej obci.

Matej Barszcz:

Husle

Obloha pod mrakom,
vtáci preletia,
pozerám von oblokom,
dnešok je len opäť,
tmavým dňom.
Tmavým dňom.
Hudba vlní okolie,
zdá sa mi obraz.
Husle sláčik rozoznie,
je to vášnivý dôraz,
keď umelec oči zavrie.
Keď umelec oči zavrie.
Orchester začne hrať,
husle a či gitary,
zvuk silu začne mať,
v sále krásu vytvorí,
buduje notovú trať.
Buduje notovú trať.
Trať po ktorej vlak sa rúti,
prázdnote priamo do hlavy,
krik Tichu farbami vnúti.
Mikrofón zvuky trávi,
strop sa chvením zrúti.
Strop sa chvením zrúti.
Nástroje však stále hrajú.
Otvorím oči ...
Obloha pod mrakom,
vtáci už letia,
hľadím von oblokom,
dnešok je len opäť,
tmavým dňom.
Tmavým dňom,
keď umelec oči zavrie,
buduje notovú trať.
Strop sa chvením zrúti,
tóny s hviezdami sa hrajú,
otvorím oči,
tmavým dňom.

Veľa sily, trpezlivosti a elánu...

Prázdniny sa skončili a začal sa nový školský rok. Pre niektorých prvý, pre niektorých posledný a pre niektorých taký ako tie ostatné. Každý školský rok je pre niekoho z nás niečím výnimočný. Nieкто odíde, nieкто zase príde. A tak je to aj na našej škole. Dnes po prvýkrát do školských lavíc zasadne 5 prváčikov a 5 štvrtákov na konci roka opustí bránu našej školy.

Po dňoch návštev u starých rodičov, morského pobrežia, korčuľovania, bicyklovania a bezstarostného hrania sa s priateľmi prišiel dnešný a všetci cítime, že tak trochu iný deň. Od dnes totiž zabehaná pomalší rytmus prázdnin a dovoleníek vystrieda rýchlejšie pracovné tempo. A to sa týka rovnako žiakov, ako aj ich učiteľov. Rada by som teraz niečo zažerala obom týmto skupinám.

Milí žiaci, Vás by som rada oslovila malým prirovnáním. Vaše vzdelanie je ako by ste si postavili dom. Na vás a na vašich výsledkoch však bude záležať, aký si dáte do neho nábytok, či bude udržiavaný v čistote a či v ňom otvoríte okná pre čerstvý vzduch. Ja aj celý pedagogický zbor Vám k zveľaďovaniu vášho vzdelania želáme, aby sa Vám darilo.... a ešte aj niečo navyše – aby ste tento rok nemali pocit, že ste sami a aby ste mali okolo seba správnych a dobrých ľudí.

Vám, milé kolegynky, by som chcela popriať veľa úspechov v zodpovednej práci, ktorá sa pre nás dnes začína, aby sme stále našli dosť síl, trpezlivosti a elánu na to, aby sme vedeli žiakom pomôcť a aby sme ich vedeli brať takých, akí sú.

Našich malých prváčkov vítam osobitne a dúfam, že sa v našej škole budú cítiť príjemne, nájdu si tu veľa dobrých kamarátov, spoznajú milé pani učiteľky, ktoré ich naučia mnoho nového a zaujímavého.

Prečo toľko priania trpezlivosti a elánu? Tak ako od začiatku školskej reformy, ani tento rok nemáme učebnice a to nielen vo štvrtých ročníkoch, ktoré sa reformujú tento rok, ale dokonca ani v tretích ročníkoch reformovaných minulý rok. Všetky učebnice neprišli ani do druhých ročníkov, napriek tomu, že existujú. Nehovoriac o novom modeli školských programov, kde v právomoci škôl sú jednotlivé počty hodín nielen za rok, ale za celý prvý stupeň. Takisto sú stanovené len

výstupné štandardy zo 4.ročníka. Takže ak bude nieкто nútený sťahovať sa počas prvého stupňa, musí si zisťovať aj školský vzdelávací program novej školy, prípadne doučiť alebo dať doučiť svoje dieťa to, čo v starej škole neprebrali, ale v novej už možno áno.

Preto nám všetkým na záver želim, aby sa nám tento školský rok napriek všetkým problémom vydaril. Zaželať si spoločne, aby sme strávili spolu na tejto škole príjemné chvíle, snažme sa splniť všetky ciele a očakávania, ktoré sme si predsavzali.

Dúfam, že nový školský rok bude pre nás úspešný a prinesie čo najviac príjemných situácií a veľa užitočného!

Všetko dobré do nového školského roka 2011/2012!

**(Príhovor riaditeľky ZŠ
vo Štvrtku na Ostrove
Mgr. Viery Eliašovej
na otvárací slávnosti
nového školského roka)**

Počúvať Božie slovo a podľa neho žiť

Pri návšteve chrámu Zvestovania Pána v Nazarete, sme nadchnutí jednou skutočnosťou. Tak vo vnútri chrámu, ako aj vonku, vidíme nádherné umelecké diela zobrazujúce život Panny Márie. Sú to dary jednotlivých národov, ktoré si uctievať Pannu Máriu, ako svoju patrónku. Je tam aj obraz Sedembolestnej Panny Márie, Patrónky Slovenska.

Proroctvo staručkého Simeona Panne Márii, že jej dušu prenikne meč bolesti, oznámilo Matke Božej, čo ju v ďalšom živote očakáva.

Meč v Písme svätom je symbolom slova Božieho. Prorok Izaiáš píše: „*Ústa mi urobil ako ostrý meč*“ (Iz 49, 2). V Apokalypse sv. Jána čítame, že z úst Ježiša „*vychádzal ostrý dvojsečný meč*“ (Zjv 1, 16). Podobné slová nachádzame aj v Liste Hebrejom: „*Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč*“ (Hebr 4, 12).

Aj dušu Márie mal preniknúť meč slova Božieho, ktoré hlásal jej Syn. Ona, ako aj iní veriaci v Izraeli, musela sa porovnávať so slovami svojho Syna. Do jej duše prenikali udalosti zo života Ježiša, slová, ktoré hlásal a postoje jednotlivých ľudí k týmto slovám. Ako píše sv. Lukáš po návšteve pastierov: „*Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich*“ (Lk 2, 19). Správala sa tak, ako to chcel jej Syn, ktorý vyhlásil: „*Mojou matkou a mojimi bratmi sú tí, čo počúvajú Božie slovo a uskutočňujú ho*“ (Lk 8, 21).

Preto Simeonovo proroctvo o meči, ktorý prenikne jej dušu, nemôžeme ohraničiť len na Kalváriu. Toto proroctvo objíma celé poslanie Matky Spasiteľa, ktoré vyvrcholilo na Golgote. Na jej živote, ako na živote najlepšej učeníčky svojho Syna, sa splnili slová Ježišove: „*Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma*“ (Lk 9, 23). Preto sa Simeonovo proroctvo naplňovalo každým dňom v živote Panny Márie. Už po narodení Ježiša sa začala jej krížová cesta.

Ak chceme byť verní odkazu Panny Márie, ak chceme žiť podľa jej vzoru, takisto musíme dovoliť, aby našu dušu, naše srd-

ce, naše svedomie, prenikol meč slova Božieho, slova Evanjelia Ježiša Krista. Toto otvorenie sa slovu Božiemu vyžaduje veľké odhodlanie a odvahy. Veď ako často sa odlišuje koncepcia života podľa našich predstáv a podľa predstáv slova Božieho. Veľa času prežijeme vo vysvetľovaní Ježišovi a Márii o našich problémoch, o tom, ako by sme si my predstavovali riešenie našich ťažkostí, o tom ako sa nám niekedy krivdí aj zo samotného neba. Chceme len rozprávať a nechceme počúvať. A ak aj v slabej chvíľke počúvame, tak nedovolíme, aby slová Ježiša prenikli do nášho života, aby boli oporou pre nás. Bojíme sa, že nám to prinesie utrpenie, že budeme musieť radikálne zmeniť naše myslenie, našu nábožnosť.

Dnes pozeráme na Pannu Máriu aj ako na patrónku slovenského národa. Pripájame sa k celej generácii osôb, ktorí boli horliví mariánski ctitelia. Ak sa ale hlbšie zamyslíme nad týmto vzťahom v minulosti, ale aj v prítomnosti, tak ho môžeme porovnať k dvom riekam. Tá prvá je riekou mohutnou a symbolizuje *úctu* slovenského národa k Matke Božej. Druhá rieka je len maličký potôčik a symbolizuje *nábožnosť* podľa vzoru Márie. A preto je rieka úcty taká veľká, lebo človek túži radšej prešlapovať na mieste, ako sa namáhať v nasledovaní Márie. Človek radšej prosí, aby sa mu darilo v jeho osobnom živote, ako by nasledoval Máriu v starostlivosti o druhých. Radšej čaká pomoc od Matky Ustavičnej pomoci, než by on sám pomáhal. Prosí, aby ho Mária zbavila utrpenia, než trpieť s ňou a podľa jej vzoru. Chce, aby ho

Mária potešila, akoby on mal potešovať iných. Ak sa dozvie, že Mária niekde niekomu pomohla, tak tam rýchlo uteká. Bojí sa nejakej neočakávanej katastrofy, ale si neuvedomuje, že najväčšou tragédiou je život sveta, akoby nebol Boh a hriech. Bojí sa, aby v živote niečo nestratil, ale nebojí sa nenávidieť a robiť zlo. Bojí sa toho, čoho sa nebála Panna Mária: počúvať Božie slovo a podľa neho žiť.

Kresťania, zvlášť mariánski ctitelia, by mali byť aj v dnešnej dobe prínosom pre národ. Ak chceme nimi byť aj my, musíme zostúpiť do hĺbky biblických svedectiev o živote Ježiša a jeho Matky. V tejto hĺbke znova objaviť ich pravé tváre, ich pravé učenie, ich pravý život. Len tam nájdeme Máriu, ktorá je krajšia ako na pohľadniciach z púte. Len potom bude aj celý národ cítiť, že nemáme k nej len úctu, ale je aj náš vzor, ktorý nasledujeme.

Mgr. Peter Dobrovodský,
kaplán v Dvoroch nad Žitavou